

Berit Mårtensson

Jag började måla sent i livet, för att se om jag kunde det där med färg.

När jag var yngre tyckte jag mest om att teckna. Jag ville bli modetecknare men livet ville något helt annat.

Det var en vän som fick mig till Grekland på en akvarellkurs, jag tog dottern med mig för jag ville ha sällskap.

Det var öppningen till en helt ny värld för mig. Vi målade var vi än var, kursledarna häpnade över vår flit.

Vi lärde oss egentligen bara att blanda de tre grundfärgerna, men det räckte gott några år.

Jag lärde mig att se mer och mer i naturen i min egen läroprocess. Jag har aldrig varit dragen till kurser, vill själv utforska och följa mitt eget lärande. Kommer ihåg när jag tog in skuggorna och hur bilden ändrades och blev mer levande.

Vi hade båt på den tiden så det var mycket himmel och hav i mina ögon, så det var naturligt att det blev mina motiv.

Jag lärde mig se naturen på ett djupare plan och förnöjsamheten spred sig i kroppen.

För några år sedan var jag på Folkuniversitetet där min dotter jobbade och kom förbi salen där de skapade i lera. Jag blev återigen nyfiken om jag kunde, så dottern letade upp ett ställe där jag kunde öva, återigen så blev det ett annat uttryckssätt i att skapa som tog tag i mig och tillfredsställde mitt inre.

Senare i och med att jag började meditera och söka mig inåt så har andra bilder pockat på att komma ut, men det är en helt annan historia.

Ja det ser ut som det har varit tillfälligheterna som styrt min kreativa bana, men jag ser det nog som att jag har blivit vägledd till det jag måste finna och uttrycka under mitt liv här på jorden. Det för att både min kropp och min själ skulle bli nöjd. Jag hittade så mycket mer av mig själv i dessa processer.

Några små utställningar jag har haft:

2012 Brännkyrka Hembygdsförening i Älvsjö

2015 Några alster i Konstföreningen i Tekniska Nämndhuset

2017 I våran föreningslokal i Marieberg